

DIUMENGE DE RAMS (A)

BENEDICCIÓ DELS RAMS:

EVANGELI

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 21,1-11)

Quan eren prop de Jerusalem, arribaren a Bet-Fagué, a la muntanya de les Oliveres. Allà Jesús envià dos deixebles amb aquest encàrrec: «Aneu al poble d'aquí al davant, i trobareu tot seguit una somera fermada, amb el seu pollí. Deslligueu-la i porteu-me'ls. Si algú us deia res, responeu-li que el Senyor els ha de menester, però els tornarà de seguida.» Tot això va succeir perquè es complís el que el Senyor havia anunciat pel profeta: «Digueu a la ciutat de Sió: Mira, el teu rei fa humilment la seva entrada, muntat en una somera, en un pollí, fill d'un animal de càrrega.» Els deixebles hi anaren, feren el que Jesús els havia manat, portaren la somera i el pollí, els guarniren amb els seus mantells, i ell hi pujà. Molta gent entapissava el camí amb els seus mantells, altres tallaven branques dels arbres per encatifar el terra i la gent que anava al davant i la que el seguia cridava: «Hosanna al Fill de David. Beneït el qui ve en nom del Senyor. Hosanna a dalt del cel.»

Quan hagué entrat a Jerusalem, s'agità tota la ciutat. Molts preguntaven: «¿Qui és aquest?» La gent que anava amb ell responia: «És el profeta Jesús, de Natzaret de Galilea.»

LECTURES DE LA MISSA

LECTURA PRIMERA

Lectura del llibre del profeta Isaïes (Is 50,4-7)

El Senyor Déu m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre, em desvetlla l'orella, perquè escolti com un deixeble. El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrera: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrencaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit.

SALM RESPONSORIAL 21,8-9,17-18a,19-20,23-24a)

Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?

Tots els qui em veuen es riuen de mi,
amb els llavis i amb el cap prenen aires de mofa:
«S'ha adreçat al Senyor; que l'alliberi, doncs;
que el salvi, si tant se l'estima.» R/

M'envolta una munió de gossos,
em rodeja un estol de malfactors,
m'han lligat les mans i els peus,
puc comptar tots els meus ossos.

Es reparteixen entre ells els meus vestits,
es juguen als daus la meva roba.
Almenys vós, Senyor, no us allunyeu;
força meva, cuiteu a defensar-me.

Anunciaré als meus germans el vostre nom,
us lloaré enmig del poble reunit.
Fidels del Senyor, lloeu-lo,
fills de Jacob, glorifiqueu-lo,
reverencieu-lo, fills d'Israel.

LECTURA SEGONA

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 2,6-11)

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant a capténir-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeixin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

EVANGELI

Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Mateu (Mt 26,14-27.66)

C. En aquell temps, [un dels dotze, l'anomenat Judes Iscariot, se n'anà a trobar els grans sacerdots i els digué: S. «Estic disposat a entregar-vos Jesús. ¿Que em voleu donar?» C. Ells li pagaren trenta mones de plata, i des d'aleshores buscava una ocasió per entregar-lo.

C. El primer dia dels Àzims, els deixebles preguntaren a Jesús: S. «¿On voleu que us preparem el sopar per menjar l'anyell pascual?» C. Ell respongué: + «Aneu a la ciutat, a casa de tal, i digueu: El mestre diu: El meu moment s'acosta: faré el sopar pasqual amb els meus deixebles a casa teva». C. Els deixebles compliren el que Jesús els havia manat i prepararen el sopar pasqual.

C. Cap al tard, es posa a taula amb els dotze. I digué tot menjant: + «Us ho dic amb tota veritat: Un de vosaltres em trairà». C. Ells començaren a dir-li, un per un, molt entristits: S. «¿No sóc pas jo, Senyor?» C. Jesús contestà: + «El qui posa amb mi la mà al mateix plat per sucar-hi és el qui em trairà. El Fill de l'home fa el camí que les Escriptures havien predit d'ell, però ai de l'home que el traïx: a aquest home més li valdria no haver nascut». C. Judes, el qui el traïa, li preguntà: S. «¿No sóc pas jo, rabí?» C. Jesús li contestà: + «Sí que ho ets».

C. Mentre menjaven, prengué el pa, digué la benedicció, el partí i digué tot donant-lo als deixebles: + «Preneu i mengeu-ne; això és el meu cos». C. Després prengué un calze, digué l'acció de gràcies i els el donà tot dient: + «Beveu-ne tots, que això és la meva sang, la sang de l'aliança, vessada per tots els homes en remissió dels pecats. Us asseguro que des d'ara no beuré d'aquest fruit de la vinya fins el dia que en beuré de novell amb vosaltres en el Regne del meu pare». C. Després de cantar l'himne, sortiren cap a la muntanya de les Oliveres.

C. Llavors Jesús els digué: + «Aquesta nit tots tindreu de mi un desengany, perquè l'Escriptura diu: "Mataré el pastor, i les ovelles del ramat es dispersaran". Però, quan

hauré ressuscitat, aniré davant vostre a Galilea». C. Pere li digué: S. «Ni que tots es desenganyin de vós, jo, mai». C. Jesús li respon: + «T'ho dic amb tota veritat: Aquesta mateixa nit, abans no canti el gall, m'hauràs negat tres vegades». C. Li diu Pere: S. «Ni que hagi de morir amb vós, no us negaré». C. I tots els deixebles digueren el mateix.

C. Llavors Jesús arribà amb els seus deixebles a una propietat anomenada Guet-Semaní, i els diu: + «Seieu aquí mentre vaig allà a pregar». C. Prengué Pere i els dos fills de Zebedeu, i es posà tot trist i abatut. Llavors els digué: + «Sento una tristor a l'ànima com per a morir-ne. quedeu-vos aquí i vetllen juntament amb mi». C. Ell s'avançà un tros enllà, es prosternà amb el front a terra i pregava: + «Pare meu, si és possible, que aquest calze s'allunyi de mi. Però que no es faci com jo vull, sinó com vós voleu». C. Després va cap als seus deixebles i els troba adormits. Diu a Pere: + «¿Així no heu estat capaços de vetllar una hora amb mi? Vetlleu i pregueu, que no caiguen en la temptació. L'esperit està decidit a tot, però l'home és feble». C. Se n'anà per segona vegada i pregà: + «Pare meu, si aquest calze no pot passar sense que jo el begui, que es faci la vostra voluntat».

C. Després tornà i els trobà adormits: és que els ulls els pesaven. Els deixà, doncs, i se n'anà a pregar per tercera vegada, tot repetint la mateixa súplica. Se'n va després cap als deixebles i els diu: + «Ja podeu dormir tranquils. Ha arribat l'hora. El Fill de l'home és entregat en mans dels pecadors. Aixiqueu-vos, anem, que el qui em traeix ja és aquí».

C. Encara parlava Jesús quan arribà Judes, un dels dotze, amb molta gent, armada d'espases i garrots. Venien de part dels grans sacerdots i dels notables del poble. El qui el traïa els havia donat aquest senyal: S. «Es aquell que jo besaré: deteniu-lo». C. Immediatament s'acostà a Jesús i li digué: S. «Déu vos guard, rabí». C. I el besà. Però Jesús li contestà: + «Company, estigues pel que has vingut a fer». C. Llavors detingueren Jesús, i un dels qui anaven amb ell desembeinà l'espasa i, d'un cop, tallà l'orella del criat del gran sacerdot. Jesús li digué: + «Torna a embeinar l'espasa: tots els qui empunyen l'espasa, per l'espasa moriran. ¿Et penses que no puc demanar ajut al meu Pare? Ara mateix m'enviaria més de dotze legions d'àngels. Però llavors, ¿com es compliria el que anuncien les Escriptures afirmant que ha de ser així?» C. Llavors Jesús s'adreçà a la gent i els digué: + «Heu vingut a agafar-me, armats amb espases i garrots, com si fos un bandoler. Cada dia em teníeu assegut al temple ensenyant, i mai no em detinguéreu. Però tot ha passat així perquè es complís el que havien escrit els profetes».

C. Llavors tots els deixebles el deixaren sol i fugiren.

C. Els qui havien detingut Jesús se l'endugueren al palau del gran sacerdot Caifàs; on s'havien reunit els mestres de la Llei i els notables. Pere el seguia de lluny fins que arribà al palau del gran sacerdot. Entrà al pati i s'assequé entre els guardes, esperant el desenllaç. Els grans sacerdots amb tot el sanedrí buscaven alguna falsa declaració contra Jesús per poder-lo condemnar a mort, però no en trobaven cap, tot i que s'havien presentat molts testimonis que declaraven en fals. Finalment se'n presentaren dos amb aquesta acusació: S. «Aquest ha dit: "Jo podria destruir el santuari de Déu i reconstruir-lo en tres dies"». C. El gran sacerdot s'aixecà i preguntà a Jesús: S. «¿No et vols defensar de res? Què en dius de les acusacions que et fan aquests testimonis?» C.

Però Jesús callava. El gran sacerdot li digué: S. «Et conjuro pel Déu viu que ens diguis si tu ets el Messies, el Fill de Déu». C. Jesús li respon: + «Sí, teniu raó. Us asseguro que des d'ara veureu el Fill de l'home assegut a la dreta del Totpoderós, i venint enmig dels núvols del cel». C. Llavors el gran sacerdot s'esquinçà els vestits tot cridant: S. «Ha blasfemat! ¿Quina falta ens fan els testimonis? Vosaltres mateixos acabeu de sentir la blasfemia. ¿Què us en sembla?» C. Ells respongueren: S. «Mereix pena de mort». C. Llavors li escopien a la cara i li pegaven; altres el bufetejaven i li deien: S. «Profetitza, Messies; endevina qui t'ha pegat».

C. Mentrestant Pere s'estava assegut fora, al pati. Una criada se li acostà per dir-li: S. «Tu també hi anaves amb Jesús, el Galileu». C. Però ell ho negà davant de tothom i li digué: S. «No sé de què em parles». C. Quan Pere sortia cap al portal, una altra criada s'hi fixà i digué als qui eren allí: S. «Aquest anava amb Jesús, el Natzarè». C. Pere ho tornà a negar i jurava que no coneixia aquell home. Al cap de poc els qui eren allà s'acostaren i digueren a Pere: S. «Es veritat que hi anaves amb ells; se't nota fins i tot en el parlar». C. Ell es posà a proferir malediccions i juraments assegurant que no coneixia de res aquell home. En aquell moment cantà el gall i Pere es recordà que Jesús li havia dit: «Abans no canti el gall, em negaràs tres vegades», i així que va ser fora, va plorar amargament.

C. Quan s'hagué fet de dia, tots els grans sacerdots i els notables del poble tingueren sessió contra Jesús per decretar la seva mort. Se l'endugueren encadenat i l'entregaren a Pilat, el governador romà.

C. Quan Judes, el qui l'havia traït, veié que l'havien condemnat, es penedí del que havia fet. Retornà les trenta monedes als gran sacerdots i als notables i els digué: S. «He pecat entregant a la mort un home innocent». C. Ells, per tota resposta, li digueren: S. «¿A nosaltres ens véns amb això? Tu t'arreglaràs». C. Ell llençà els diners al santuari, sortí fora, se'n va anar i es va penjar. Els grans sacerdots recolliren els diners, però es deien: S. «No podem posar-los amb el diner de les ofrenes, perquè són el preu d'una vida». C. Després de discutir-ho, van comprar amb aquells diners el camp del Terrisser per sepultar els forasters. Per això encara avui s'anomena camp de Sang. Així es complí el que diu el profeta Jeremies: «Prengueren les trenta monedes, el preu d'un esclau, tal com l'avaluaven els israelites, i les donaren a canvi del camp del Terrisser, tal com el Senyor m'havia indicat».]

¿Ets tu el rei dels jueus?

Jesús comparegué davant el governador. El governador l'interrogà: «¿Ets tu el rei dels jueus?» Jesús li digué: «Sí, teniu raó.» Però Jesús no contestava res a les acusacions que li feien els grans sacerdots i els notables del poble. Llavors Pilat li diu: «¿No sents quantes acusacions presenten contra tu?» Però Jesús no li respongué ni una paraula, tant que el governador n'estava tot sorprès. Cada any, per la festa, el governador tenia el costum d'indultar un pres, el que la gent volia. Llavors hi havia un pres famós, un tal Bar-Abàs. Quan la gent es reuní, Pilat els digué: «¿Qui voleu que indulti, Bar-Abàs o Jesús, tingut per Messies?» Perquè s'adonava que li havien entregat Jesús per enveja. Mentre

Pilat seia al tribunal, la seva esposa li féu arribar aquest encàrrec: «No vulguis saber res d'aquest innocent; aquesta nit, en somni, he sofert molt per ell.» Mentrestant els grans sacerdots i els notables havien convençut la gent que demanessin l'indult de Bar-Abàs i la mort de Jesús. Quan Pilat els preguntà quin dels dos volien que els indultés, ells li respongueren: «Bar-Abàs.» Pilat els diu: «I de Jesús tingut per Messies, ¿què n'he de fer?» Tots li respongueren: «Que el crucifiquin.» Digué Pilat: «¿Per què? ¿Quin mal ha fet?» Ells cridaven més fort encara: «Que el crucifiquin.» Quan Pilat s'adonà que era inútil el seu intent i que més aviat crearia un avalot, es rentà amb aigua les mans davant la gent i els digué: «Jo no sóc responsable de la sang d'aquest home; arregleu-vos vosaltres.» Tot el poble respongué: «Que la responsabilitat d'aquesta sang caigui sobre nosaltres i sobre els nostres fills.» Llavors els deixà lliure Bar-Abàs i entregà Jesús, després de fer-lo assotar, perquè el crucifiquessin.

Salve, rei dels jueus

Els soldats del governador s'endugueren Jesús a l'interior del pretori, reuniren al seu voltant tota la tropa, li tragueren els vestits, el cobriren amb un mantell de color grana, i li posaren al front una corona d'espines que havien teixit, i a la mà dreta, li posaren una canya. Després, per burlar-se'n, s'agenollaven davant d'ell i li deien: «Salve, rei dels jueus.» També l'escopien i li prenién la canya per pegar-li al cap. Acabada la burla, li tragueren el mantell, li posaren els seus vestits i se l'endugueren per crucificar-lo.

Dos bandolers foren crucificats juntament amb ell

Quan sortien, trobaren un home de Cirena, que es deia Simó, i l'obligaren a carregar-se la creu de Jesús. Arribaren a un indret anomenat Gòlgota, que vol dir lloc de la Calavera. Li oferiren una beguda de vi barrejat amb fel; ell el tastà, però no en volgué beure. Després de crucificar-lo, es repartiren els seus vestits i se'ls jugaren als daus. I s'assegueren allà per fer la guàrdia. Sobre el seu cap, havien posat escrita la causa de la seva condemna: «Aquest és Jesús, el rei dels jueus.» Dos bandolers foren crucificats juntament amb ell, l'un a la dreta i l'altre a l'esquerra.

Si ets el Fill de Déu, baixa de la creu

Els qui passaven l'insultaven, movien el cap amb aires de mofa i deien: «Tu que vols destruir el santuari i reconstruir-lo en tres dies, salva't tu mateix; si ets el Fill de Déu, baixa de la creu.» També se'n burlaven els grans sacerdots amb els mestres de la Llei i els notables. Deien: «Ell que salvava els altres, no és capaç de salvar-se ell mateix! Ell que és el rei d'Israel, que baixi ara de la creu i creurem en ell. Confiava en Déu: que l'alliberi, doncs, si tant se l'estima, ell que deia: Sóc Fill de Déu.» Els bandolers que havien estat crucificats amb ell també li feien els mateixos retrets.

Eli, Eli, lema sabactani?

Des del migdia fins a mitja tarda s'estengué una foscor sobre tota la terra. Cap a mitja tarda Jesús cridà amb tota la força: «Eli, Eli, ¿lema sabactani?» Que vol dir: «Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?» Alguns dels qui eren allí deien: «Ara crida Elies.»

Un d'ells anà corrents a prendre una esponja xopa de vinagre i la posà al capdamunt d'una canya perquè begués. Però els altres li deien: «Deixa'l estar. A veure si ve Elies a salvar-lo.» Jesús tornà a cridar amb tota la força i expirà.

(pausa, agenollats)

En aquell moment la cortina que tancava el santuari s'esquinçà en dos trossos de dalt a baix, la terra tremolà, les roques s'esberlaren, els sepulcres s'obriren i ressuscitaren molts cossos dels sants que hi reposaven; després de la resurrecció de Jesús sortiren dels sepulcres, anaren a la Ciutat Santa i s'aparegueren a molts. Quan el centurió i els soldats que guardaven Jesús veieren el terratrèmol i tot el que havia passat, s'esveraren molt i deien: «És veritat: Aquest home era Fill de Déu.»

[C. També moltes dones eren allà mirant-s'ho dé lluny. Havien seguit Jesús des de Galilea i el proveïen amb els seus propis recursos. Entre elles hi havia Maria Magdalena, Maria, mare de Jaume i de Josep, i la mare dels fills de Zebedeu.

C. Cap al tard vingué un home ric d'Arimatea, que es deia Josep, i era també dels seguidors de Jesús. Aquest home anà a trobar Pilat per demanar-li el cos de Jesús. Pilat manà que li donessin el cos. Josep el prengué, l'amortallà amb un llençol, i el posà en el sepulcre nou que ell s'havia fet tallar a la roca. Després féu rodolar una gran pedra, per tancar l'entrada del sepulcre, i se n'anà. Maria Magdalena i l'altra Maria eren allà, assegudes davant el sepulcre.

C. L'endemà, que era ja dissabte, els grans sacerdots i els fariseus anaren en corporació a trobar Pilat per dir-li: S. «Senyor, ens hem recordat que aquell impostor quan encara vivia va dir: "Al cap de tres dies ressuscitaré". Doneu ordre de guardar el sepulcre fins al tercer dia, no fos cas que els deixebles anessin a robar-lo i diguessin al poble: Ha ressuscitat d'entre els morts; seria una impostura pitjor que la primera».

C. Pilat els digué: S. «Podeu disposar d'una guàrdia. Feu guardar el sepulcre tan bé com sapigueu». C. Ells anaren al sepulcre i l'asseguraren segellant-ne l'entrada i posant hi guàrdia.]